موسسه حقوقی آوای عدالت سروش

لایحه قانونی تعیین بهای خدمات فرودگاهی و پروازی

لایحه قانونی تعیین بهای خدمات فرودگاهی و پروازی/

فصل اول – تعاریف/

مصوب ۱۳۵۸.۵.۲۱ /

ماده ۱ – اصطلاحاتی که در این قانون به کار برده شده از نظر اجرای این قانون به شرح زیر تعریف می‌شوند:/

الف: فرودگاه: به محلی اطلاق می‌شود که در قلمرو حاکمیت دولت ایران احداث شده و آماده فرود، توقف و پرواز هواپیما باشد./

ب: حداکثر وزن مجاز هواپیما: منظور حداکثر وزن مجاز هواپیما هنگام بلند شدن می‌باشد که در گواهینامه معتبر صلاحیت پرواز هواپیما ذکر شده‌و در صورتی که چنین گواهینامه‌ای در دسترس نباشد، حداکثر وزن مجاز هواپیما همان است که در نشریه کارخانه سازنده هواپیما یا نشریات معتبربین‌المللی (به انتخاب سازمان هواپیمایی کشوری) درج گردیده است./

ج: روز: فاصله زمانی بین طلوع و غروب آفتاب در فرودگاه مربوطه می‌باشد./

د: شب: فاصله زمانی بین غروب و طلوع آفتاب در فرودگاه مربوطه می‌باشد./

ه: توقف: منظور توقف هواپیما در فاصله بین هر فرود و برخاستن می‌باشد./

و: هواپیمای خصوصی: عبارت از هواپیمایی است که گواهینامه صلاحیت پرواز آن مشروط بر عدم استفاده هواپیما در حمل و نقل عمومی صادرشده باشد و برای پروازهای خصوصی بدون قصد انتفاع بازرگانی مورد استفاده قرار گیرد./

ز: پرواز توریستی: پروازی است که به طور دربست اختصاص به تورهای مسافربری جهت بازدید از ایران دارد./

ح: پرواز دانشجویی: پروازی است که به طور دربست اختصاص به دانشجویان ایرانی دارد./

فصل دوم – طبقه‌بندی فرودگاه‌های کشوری/

ماده ۲ – به منظور محاسبه بهای خدمات مندرج در این قانون فرودگاه‌های کشور به شرح زیر طبقه‌بندی می‌گردند./

الف: کلیه فرودگاه‌های بین‌المللی و غیر بین‌المللی کشور که دارای سرویس تقرب می‌باشند./

ب: فرودگاه‌هایی که دارای باند اسفالت می‌باشند./

ج: سایر فرودگاه‌های کشور./

فصل سوم – بهای خدمات فرودگاهی و پروازی/

ماده ۳ – بهای خدمات فرود/

هواپیماهای مشمول این قانون برای هر دفعه فرود در فرودگاه‌های زیر برای هر هزار کیلوگرم وزن بایستی وجوه زیر را بپردازند./

الف: فرودگاه‌های ردیف الف ماده ۲ برای هر هزار کیلوگرم ۳۰۰ (سیصد) ریال/

ب: فرودگاه‌های ردیف ب ماده ۲ برای هر هزار کیلوگرم ۲۵۰ (دویست و پنجاه) ریال/

ج – فرودگاه‌های ردیف ج ماده ۲ برای هر هزار کیلوگرم ۱۵۰ (یک صد و پنجاه) ریال/

تبصره ۱ – حداقل دریافتی برای هر فرود ۳۰۰۰ (سه هزار) ریال خواهد بود./

تبصره ۲ – در فرودگاه بین‌المللی مهرآباد بین ساعات ۹ شب الی ۸ صبح (محلی)/

بیست و پنج درصد اضافه دریافت خواهد گردید./

تبصره ۳ – از کلیه هواپیماهای دربست، و فوق‌العاده (اضافه از برنامه منظم پرواز) به استثنای پروازهای دربست دانشجویی و توریستی بیست وپنج درصد اضافه دریافت خواهد گردید./

ماده ۴ – بهای توقف/

هواپیماهای مشمول این قانون بایستی بابت مازاد بر ۲ ساعت توقف در فرودگاه وجوه زیر را بپردازند./

الف: برای هر ساعت توقف اضافی بین ساعات ۵ تا ۲۱ (محلی) در فضای باز ده درصد بهای فرود مندرج در ماده ۳/

ب: برای هر ساعت توقف اضافی بین ساعات ۲۱ تا ۵ (محلی) در فضای باز بیست درصد بهای فرود مندرج در ماده ۳/

ج: برای هر ساعت توقف اضافی در آشیانه سی درصد بهای فرود مندرج در ماده ۳/

تبصره ۱ – برای ساعاتی که هواپیما به دستور مقامات صلاحیتدار ناگزیر از توقف باشد بهای توقف دریافت نمی‌گردد./

تبصره ۲ – پروازهای توریستی تا ۲۴ ساعت از پرداخت بهای توقف معاف می‌باشند./

تبصره ۳ – در محاسبه ساعات توقف کمتر از نیم ساعت محاسبه نخواهد شد و سی دقیقه به بالا یک ساعت محسوب می‌گردد./

تبصره ۴ – در مواردی که هواپیما بدون جهت قانونی و یا ضرورت فنی بیش از یک ماه در فضای باز یا بیش از یکه هفته در آشیانه توقف نماید و ازطرف مالک و یا متصدی حمل و نقل و یا خلبان هواپیما هیچگونه مراجعه و اعلامی نشود و یا ترتیب پرداخت بدهی بابت خدمات مقرر در این قانون‌را ندهد سازمان هواپیمایی کشوری مجاز است نسبت به جابجا کردن هواپیما پس از مدتهای مذکور نسبت به ضبط آن ظرف سه ماه اقدام نماید، هر گونه‌هزینه جابجایی هواپیما به عهده مالک آن خواهد بود./

ماده ۵ – بهای خدمات روشنایی/

برای هر دفعه استفاده هواپیماهای مشمول این قانون از سیستم روشنایی، وجوه زیر دریافت می‌گردد./

الف: در فرودگاه بین‌المللی مهرآباد ۷۰۰۰ (هفت هزار) ریال/

ب: در سایر فرودگاه‌های ردیف الف ماده ۲ ۵۰۰۰ (پنج هزار) ریال/

ج: در فرودگاه‌های ردیف ب و ج ماده ۲ ۳۰۰۰ (سه هزار) ریال/

د: برای هر بار حرکت در محوطه فرودگاه که/

منجر به برخاستن هواپیما نگردد و لیکن از/

قسمتی از وسائل روشنایی استفاده نماید. ۲۰۰۰ (دو هزار) ریال/

ماده ۶ – بهای استفاده از وسائل ناوبری و مخابراتی و سرویسهای مراقبت پرواز در پروازهای عبوری بدون توقف در ایران از هر هواپیمای مشمول‌این قانون وجوه زیر دریافت می‌گردد/

الف: از هواپیماهای با حداکثر وزن مجاز کمتر از ۱۰۰۰۰ (ده هزار) کیلوگرم وجهی دریافت نمی‌شود/

ب: هواپیماهای از ۱۰۰۰۰ (ده هزار) کیلوگرم تا ۵۰۰۰۰ (پنجاه هزار) کیلوگرم ۵۰۰۰ (پنج هزار) ریال/

ج – هواپیماهای از ۵۰۰۰۰ (پنجاه هزار) کیلوگرم تا ۱۰۰۰۰۰ (یک صد هزار) کیلوگرم ۷۰۰۰ (هفت هزار) ریال/

د: هواپیماهای از ۱۰۰۰۰۰ (یک صد هزار) کیلوگرم به بالا ۲۰۰۰۰ (بیست هزار) ریال/

ماده ۷ – عوارض فرودگاهی/

از مسافر خارجی غیر ترانزیت در موقع ترک ایران مبلغ ۷۵۰ (هفت صد و پنجاه) ریال بابت عوارض فرودگاهی دریافت می‌گردد./

ماده ۸ – هزینه صدور گواهینامه ثبت وسائل پروازی برای هر دفعه صدور گواهینامه ثبت و تابعیت وسائل پروازی وجوه مندرج در جدول زیر اخذمی‌گردد/

----------/

حداکثر وزن هواپیما عوارض به ریال/

----------/

الف: تا ۲۷۵۰ (دو هزار و هفتصد و پنجاه) کیلو گرم ۱۰۰۰۰ (ده هزار) ریال/

ب: تا ۵۷۰۰ (پنج هزار و هفتصد) کیلوگرم ۲۰۰۰۰ (بیست هزار) ریال/

ج: تا ۱۲۵۰۰ (دوازده هزار و پانصد) کیلوگرم۲۵۰۰۰ (بیست و پنج هزار) ریال/

د: تا ۴۵۰۰۰ (چهل و پنج هزار) کیلوگرم ۵۰۰۰۰ (پنجاه هزار) ریال/

ه: بیش از ۴۵۰۰۰ (چهل و پنج هزار) کیلوگرم۷۵۰۰۰ (هفتاد و پنج هزار) ریال/

----------/

تبصره ۱ – در صورتی که مالک وسیله پروازی تغییر کند گواهینامه ثبت باید طبق مقررات آیین‌نامه ثبت و تابعیت وسائل پروازی به نام مالک جدیدصادر گردد و هزینه مربوطه از مالک جدید دریافت می‌گردد/

ماده ۹ – هزینه صدور گواهینامه صلاحیت پرواز وسائل پروازی/

برای بازرسی و صدور گواهینامه صلاحیت پرواز نسبت به وسائل پروازی که در ایران به ثبت رسیده است وجوه زیر دریافت می‌شود./

----------/

۱ – هواسر (گلایدر – بالن) وزن حداکثر تا ۱۰۰۰ (هزار) کیلوگرم ۱۰۰۰۰/

(ده هزار) ریال/

----------/

بیش از ۱۰۰۰ (هزار) کیلوگرم ۱۵۰۰۰ (پانزده هزار) ریال/

----------/

۲ – سایر انواع هواپیماها حداکثر وزن تا ۲۷۵۰ (دو هزار و هفتصد/

و پنجاه) کیلوگرم ۳۰۰۰۰ (سی هزار) ریال/

حداکثر وزن تا ۵۷۰۰ (پنج هزار و هفتصد)/

کیلوگرم ۷۵۰۰۰ (هفتاد و پنج هزار ریال)/

حداکثر وزن تا ۱۲۵۰۰ (دوازده هزار و پانصد)/

کیلوگرم ۹۰۰۰۰ (نود هزار) ریال/

کیلو گرم به بالا حداکثر وزن از ۱۲۵۰۰ (دوازده/

هزار و پانصد) نسبت به هر یک هزار کیلو گرم/

مبلغ چهار صد ریال و کمتر از یک هزار کیلوگرم/

یک هزار کیلوگرم محسوب است./

/----------

تبصره: هزینه صدور گواهینامه صلاحیت پرواز موقت کمتر از یک هفته فقط برای یک بار مجانی خواهد بود و برای دفعات بعد و یا مدت موقت‌بیشتر از یک هفته مطابق با جدول ماده ۹ دریافت می‌گردد./

ماده ۱۰ – هزینه تمدید اعتبار گواهینامه صلاحیت پرواز/

الف: وجوهی که برای تمدید اعتبار گواهینامه صلاحیت پرواز هر وسیله پروازی تعلق می‌گیرد معادل وجوهی است که طبق ماده ۹ قانون بایدپرداخت شود./

ب: وجوه مقرر در بند الف برای تمدیدهای موقت بیش از یک هفته می‌باشد و در مورد تمدیدهای موقت کمتر از یک هفته فقط یک بار وجهی‌دریافت نخواهد شد و برای دفعات بعد وجوه مقرر در ماده ۹ دریافت می‌گردد./

ماده ۱۱ – هزینه صدور و تمدید اعتبار گواهینامه‌های خلبانی و سایر پرسنل هواپیمایی/

/----------

به منظور آزمایش و صدور گواهینامه‌های خلبانی و سایر گواهینامه‌های فنی هواپیمایی وجوه مندرج در جدول زیر دریافت می‌گردد./

/----------

ردیف خلبان و خدمه آزمایش آزمایش تمدید شناسایی/

پرواز زمینی پروازی گواهینامه گواهینامه خارجی/

/----------

۱ گواهینامه/

خلبانی شخصی ۲۵۰۰ ریال ۲۰۰۰ ریال ۸۰۰ ریال ۱۵۰۰ ریال/

۲ گواهینامه/

بازرگانی ۵۰۰۰ ریال ۲۵۰۰ ریال ۵۰۰ ریال ۳۰۰۰ ریال/

۳ گواهینامه/

حمل و نقل ۷۰۰۰ ریال ۵۰۰۰ ریال ۱۰۰۰ ریال ۴۰۰۰ ریال/

۴ گواهینامه/

خلبانی هواسر/

(گلایدر) ۵۰۰ ریال ۱۰۰۰ ریال ۲۰۰ ریال ۳۰۰۰ ریال/

۵ گواهینامه/

مهندسی پرواز ۵۰۰۰ ریال ۴۰۰۰ ریال ۵۰۰ ریال ۲۷۵۰ ریال/

۶ گواهینامه/

سایر خدمه پرواز ۱۰۰۰ ریال – ۵۰۰ ریال ۸۰۰ ریال/

۷ درج اختیار و/

و امتیاز مخصوص/

در گواهینامه هر/

مرتبه ۲۰۰۰ ریال ۲۰۰۰ ریال – ۱۵۰۰ ریال/

۸ اجازه‌نامه هر/

موقت گواهینامه/

خلبانی ۲۰۰۰ ریال ۲۵۰۰ ریال ۱۰۰۰ ریال ۱۰۰۰ ریال/

----------/

ردیف گروه آزمایش تمدید شناسایی اعتبار/

زمینی زمینی گواهینامه گواهینامه خارجی/

----------/

۱ گواهینامه مکانیک هواپیما ۱۵۰۰ ریال ۳۰۰ ریال ۱۰۰۰ ریال/

۲ گواهینامه آلات دقیق/

الکترونیک و الکتریک ۱۵۰۰ ریال ۳۰۰ ریال ۱۰۰۰ ریال/

۳ درج اختیار مخصوص/

گواهینامه هر مرتبه ۱۰۰۰ ریال – ۷۵۰ ریال/

۴ اجازه‌نامه موقت/

مکانیک هواپیما،/

آلات دقیق، الکترونیک و/

الکتریک ۱۲۰۰ ریال ۷۰۰ ریال ۱۲۰۰ ریال/

----------/

/

تبصره ۱ – برای صدور تأییدیه هر نوع گواهینامه ۳۰۰ (سیصد) ریال/

تبصره ۲ – برای صدور المثنی هر نوع گواهینامه بار اول ۱۰۰۰ (هزار) و برای دفعات بعد هر بار ۱۵۰۰ (یک هزار و پانصد) ریال/

تبصره ۳ – برای آزمایش پروازی چنانچه از هواپیمای دولتی استفاده گردد وجوه مندرج در جدول زیر دریافت می‌گردد./

الف: هواپیمای یک‌موتوره ساعتی ۱۵۰۰۰ (پانزده هزار) ریال/

ب: هواپیمای دوموتوره ساعتی ۲۵۰۰۰ (بیست و پنج هزار) ریال/

ج: هواپیمای دوموتوره جت ساعتی ۳۰۰۰۰ (سی هزار) ریال/

د: پرواز با دستگاه مخصوص (لینک) ساعتی ۵۰۰۰ (پنج هزار) ریال/

ماده ۱۲ – عوارض متفرقه/

الف: حق اشتراک کتاب اطلاعات هوانوردی () ۳۰۰۰ (سه هزار) ریال/

ب: ارسال اصلاحیه‌های بعدی کتاب فوق سالیانه برای هر نسخه ۱۵۰۰ (یک هزار و پانصد) ریال/

ج: صدور گواهینامه ایجاد باند یا فرودگاه خصوصی ۲۵۰۰ (دو هزار و پانصد) ریال/

د: صدور پروانه بهره‌برداری هوایی موضوع ماده ۱۷ قانون هواپیمایی کشوری مصوب سال ۱۳۲۸ ۱۰۰۰۰۰ (صد هزار) ریال/

ه: صدور اجازه‌نامه تأسیس آموزشگاه‌های تعلیماتی هواپیمایی با رعایت مفاد ماده ۱۷ قانون هواپیمایی کشوری مصوب سال ۱۳۲۸ ۲۰۰۰۰۰(بیست هزار) ریال/

و: صدور اجازه‌نامه پروازهای بازرگانی موضوع قسمت اخیر ماده ۱۷ قانون هواپیمایی کشوری مصوب سال ۱۳۲۸ ۲۵۰۰۰ (بیست و پنج‌هزار) ریال/

ز: صدور اجازه‌نامه تعمیرگاه‌های فنی هواپیما ۴۰۰۰۰ (چهل هزار) ریال/

ح: اضافه کردن اختیارات تعمیرگاه فنی هواپیما ۱۰۰۰۰ (ده هزار) ریال/

فصل چهارم – معافیت‌ها/

ماده ۱۳ – علاوه بر معافیت‌های مندرج در متن این قانون در موارد زیر بهای خدمات و هزینه‌های مندرج در این قانون دریافت نمی‌گردد:/

الف: هواپیماهای متعلق به دولت که به منظورهای غیر بازرگانی پرواز می‌نمایند./

ب: هواپیماهای متعلق به رؤسای کشورها یا مقامات دولتی دعوت شده به وسیله دولت ایران و نمایندگان سیاسی و وابسته‌های سفارتخانه‌های‌مقیم ایران که به منظور غیر بازرگانی پرواز می‌نمایند./

ج – هواپیماهایی که بنا به توصیه یکی از سازمانهای دولتی ایران به منظور همکاریهای نظامی یا اقتصادی یا کشاورزی و غیره در فرودگاه‌های ایران‌به پرواز غیر انتفاعی مبادرت می‌نمایند./

د: هواپیماهایی که به منظور تجسس و نجات در موارد سانحه در ایران پرواز می‌نمایند./

ه: پروازهای آزمایشی که بنا به دستور سازمان هواپیمایی کشوری به منظور احراز صلاحیت پرواز هواپیما صورت می‌گیرد./

و: فرودهایی که بنا به دستور مقامات صلاحیتدار ایران به منظور کنترل پرواز صورت می‌گیرد./

ز: حق اشتراک کتاب اطلاعات هواپیمایی کشوری () و حق تمدید آن در مورد سازمانهای دولتی ایران و مقامات دولتی

هواپیمایی کشورهای‌خارجی/

ح: عوارض صدور و تمدید گواهینامه برای کارکنان سازمان هواپیمایی کشوری./

ماده ۱۴ – ده‌درصد از درآمد حاصل از اجرای این قانون جهت تأمین قسمتی از هزینه‌های رفاهی کارمندان سازمان هواپیمایی کشور تشخیص داده‌خواهد شد که آیین‌نامه مربوطه ظرف ۲ ماه توسط سازمان هواپیمایی کشوری تهیه و به تصویب دولت خواهد رسید./

ماده ۱۵ – از تاریخ تصویب این قانون تعرفه جدید عوارض فرود و توقف و سایر خدمات و عوارض مربوط به گواهینامه‌های فنی و هواپیماها وکارکنان پرواز مصوب ۱۳۴۶ و سایر مقررات مغایر با این قانون ملغی است./

/